رسول الله صلی الله علیه وسلم از جن و چشم انسان به الله پناه می بُرد.

از ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم از جن و چشم انسان به الله پناه می بُرد تا اینکه مُعَوّذَتین (=سوره های «فلق» و «ناس») نازل شد؛ از آن پس با تلاوت این دو سوره به الله پناه می بُرد و سایر عبارت ها را ترک نمود.

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی]

چنانکه در حدیث مذکور آمده است، رسول الله صلی الله علیه وسلم از شر جن و چشم زخم انسان حسود از طریق دعاها و اذکار به الله پناه می جست و می فرمود: «أعوذ بالله من الجان وعین الإنسان»: «به الله پناه می برم از جن و چشم انسان». تا اینکه معوذتین نازل شد و از آن پس اغلب با این دو سوره به الله متعال پناه می برد و سایر دعاها و اذکار و رقیه ها را ترک می کرد. چون این دو سوره در دو بخشِ: "کسی که به او پناه برده می شود و آنچه از آن پناه برده می شود" جامع و مانع بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6184